

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 9138-04-25 ס. נ' ס.
תלה"מ 31689-04-25 ס. נ' ס.

לפני כבוד השופטת דיאנה פסו-ואגו

תובע/האב: מ.מ.ס.
ע"י ב"כ עוה"ד טליה גיגי

נגד

נתבעת/האם: ע.ס.
ע"י ב"כ עוה"ד עומרי ישר

פסק דין

מזונות שני ילדים מעל גיל קו הצדק. זמני שהות שווים, הכנסה פנויה שווה, שני ההורים משתתפים בצרכים שאינם תלויי שהות, אז אין מזונות.

החלק המעניין: הדיון על שכרה של האם (עצמאית) והעובדה שכבודה מתחשבת בעזרה מההורים לקביעת שכר האם.

החלק הצורם: סעיף 54 ⊗. מיותר. ונשאלת גם השאלה מדוע אין הוצאות על האם?

1. לפני שתי תובענות לפסיקת מזונות בעניינם של הקטינים, ילדי הצדדים: ע.ס. (יליד 23.08.2016) וט.ס. (יליד 09.02.2018), שניהם מעל גיל 6. האחת הוגשה על ידי האם, הנתבעת כאן והתובעת תלה"מ 31689-04-25 (להלן: "האישה" או "האם") והשניה על ידי האב, התובע כאן (להלן: "האיש" או "האב").

2. האב מבקש לקבוע כי כל הורה יישא במזונות הקטינים באופן ישיר בעת שהם שוהים אצלו, הוצאות החינוך והרפואה יחולו שווה בשווה וכי קצבאות המל"ל יחולקו בחלקים שווים בין ההורים.

3. האם מנגד, מבקשת לחייב את האב בתשלום דמי מזונות בסך 5,020 ש"ח, לשאת בשיעור 40% מהוצאות המדור בסך 2,611.64 ש"ח, בשיעור 70% מהוצאות החינוך וב-70% מהוצאות רפואיות חריגות וכן להורות שקצבת המל"ל תועבר לידיה בלבד **פערים עצומים בין עמדות ההורים.** (לדבריה יש ליתן תוקף של פסק דין להחלטה למזונות זמניים שניתנה ביום 17.05.2025 שקבעה, בין היתר, חיוב של 1,800 ש"ח לחודש עבור צרכי הקטינים ומחצית גובה המשכנתא כדמי מדור).

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 9138-04-25 ס. נ' ס.
תלה"מ 31689-04-25 ס. נ' ס.

4. כבר עתה יאמר כי הצדדים העלו טענות שונות הנוגעות ליחסים הבינאישיים שלהם, האחד

כלפי השני, שאין זה המקום לבררן ולכן לא אפרטן ולא אדון בהם **יפה מאוד! כך זה צריך להיות.**

להיות.

טענות האב בתמצית:

5. האם, אישה כבת 37, בעלת עסק פרטי לקעקועים ובניית ציפורניים, אותו היא מנהלת בחדר

בדירה המשותפת ברחוב 3/7 בק', בה מתגוררת לבד עם הקטינים מאז פברואר 2025.

כושר השתכרות האם כ-15,000 ₪ בחודש לפחות, כאשר חלק ניכר מכך אינו מדווח לרשויות

המס, והיא מציגה הכנסות נמוכות לצורך ההליכים בלבד **מה חדש? בטח כאשר האם**

עוסקת בבניית ציפורניים.

6. האב עבד כשכיר, בתפקיד מנהל מחסן בחברת "ב." וקיבל שכר נטו של 10,000 ₪ בחודש,

ברוטו של 11,911 ₪. הוא פוטר בסוף שנת 2025 עקב שינוי ארגוני, ולאחרונה חזר לעבוד

שוב אצל אותו מעסיק, בתפקיד סוכן מכירות.

7. זמני השהות עם האב נקבעו תחילה פעמיים באמצע השבוע ובכל סוף שבוע שני, בהמשך,

הורחבו זמני השהות לשוויוניים על פי פסק דין של בית הדין הרבני באשקלון ואין לכך

התייחסות בתובענה של האישה

טענות האם בתמצית:

8. הכנסתה של האם מעיסוקה העצמאי עומדת על 3,500 ₪ ברוטו לחודש **נראה מוזר.**

מחייב בדיקה. והיא אינה עוסקת בקעקועים בפועל. לטענתה בנוסף לשכרו קיבל האב

1,000 ₪ במזומן מידי חודש ממעסיקו.

9. מגבלות רפואיות שאינן בשליטתה פגעו ביכולתה להשתכר כפי שהשתכרה בעבר. היא ציינה

בעדותה כי יש לה פריצת דיסק צווארית ויישור מלא של עמוד השדרה, המקשים עליה

לעבוד בכיפוף. (כבר עתה אציין כי טענה זו הועלתה לראשונה במהלך הדיון לשמיעת

הראיות ולאחר מכן בסיכומים).

10. לגבי דירת המגורים שבבעלות משותפת של הצדדים, נטען כי קיים הסכם שותפות בין

הצדדים להוריה.

אטעים כי נכון למועד כתיבת פסק הדין דירת המגורים נמכרה.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 9138-04-25 ס. נ' ס.
תלה"מ 31689-04-25 ס. נ' ס.

11. האם היא הדמות הדומיננטית בחיי הקטינים, דואגת לחינוכם וטיפולם המסור, ומעורבת בחיי היומיום שלהם. האב, לעומת זאת, מפר את הסכמות זמני השהות, מגיע במועדים שנוחים לו, מקצר ביקורים ואינו לוקח חלק בגידול הקטינים.

דיון והכרעה:

12. סעיף 3(א) לחוק לתיקון מזונות קובע: "אדם חייב במזונות הילדים הקטינים שלו והילדים הקטינים של בן זוגו לפי הוראות הדין האישי החל עליו, והוראות חוק זה לא יחולו על מזונות אלה".
הצדדים שלפני יהודיים, משכך, חייב הנתבע במזונות ילדיו הקטינים על פי הדין העברי, לפיו, בהתייחס לקטינים מעל גיל 6 תחול על שני ההורים האחריות למזונות הילדים באופן שווה מדין צדקה, כאשר היקף החיוב ייקבע על בסיס יכולותיהם הכלכליות היחסיות מכלל המקורות, לרבות הכנסה מעבודה ובהתחשב בחלוקת זמני השהות של הקטינים ובהתחשב ביתר נסיבות העניין. **יפה.**

13. סעיף 8 לפסק דינו המנחה של כב' השופט שאול שוחט אשר ניתן בעקבות בע"מ 919/15, בעמ"ש (ת"א) 14612-10-16 פ.ב. נ' א.ב. (20.12.2017), נכתב:

"לפסוק את חיוב המזונות לילדים בגילאי 6-15 שנים, שעל קביעת מזונותיהם חולש הדין העברי, להכריע גם בנטל חלוקת החיוב בין ההורים על פי הכללים שנקבעו בבע"מ 919/15. לשם כך, על הערכאה הדיונית לקבוע ממצאים עובדתיים ביחס לפרמטרים הבאים: א. צרכי הקטינים – יש לקבוע את גובה הצרכים תלויי השהות ובכללם מדור והוצאות מדור; הצרכים שאינם תלויי השהות; צרכים חריגים/הוצאות חריגות – והכל "עד כדי רמת החיים לה הורגלו) ערב הפירוד או שלה היה (ו) ראוי(ים) ללא הבחנה בין הכרחי ללא הכרחי". ב. היכולות הכלכליות של ההורים – בית המשפט העליון אינו נוקט בהיגד הכנסות ההורים אלא בהיגד רחב יותר. יש לקבוע את היכולות הכלכליות של כל אחד מההורים מכל המקורות העומדים לרשותם "לרבות" שכר עבודה. ג. קביעת היחסיות של היכולת הכלכלית של ההורים, האחד מול רעהו – נתון זה, כשלעצמו, ולעצמו, רלבנטי ביחס לצרכים שאינם תלויי השהות ולצרכים החריגים. ד. חלוקת המשמורת בפועל – נתון זה, המכוון לחלוקת זמני השהות, יילקח בחשבון לעת קביעת חלוקת הנטל בין שני ההורים ביחס לצרכים תלויי השהות, יחד עם הנתון של היכולות הכלכליות של ההורים".

בהמשך נכתב "מודע אני לרתיעה הקיימת בקרב העוסקים במלאכה משימוש בנוסחאות מתמטיות. עם זאת, משנקבעו הפרמטרים של יחס היכולות הכלכליות אל מול יחסי זמני השהות לצורך קביעת חלוקת הנטל בהכרח תאמר שעניין לנו בנוסחה/חישוב מתמטי. הנוסחה המתמטית בה עסקו שלושת פסקי הדין הנ"ל אמורה לתת לערכאה הדיונית קנה מידה; אין בתוצאה המתקבלת ממנה ובהפעלתה במקרה פרטני משום כזה ראה וקדש...".
יפה. לא זכרתי את זה. חשוב.

בנוסף על בית המשפט לבחון את התא המשפחתי הספציפי הניצב לפניו, כדי להבטיח כי חלוקת הנטל תהא הולמת וראויה, בשים לב להכנסות הצדדים, חלוקת זמני השהות בפועל

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 9138-04-25 ס. נ' ס.

תלה"מ 31689-04-25 ס. נ' ס.

ומעל לכל - לטובת הקטינים ובהתייחס לכושר ההשתכרות, יתחשב בית המשפט הן בגובה ההכנסה בפועל, הן בפוטנציאל ההשתכרות העתידי והן ברכוש הצדדים.

לאמור יש להוסיף כי תביעת מזונות היא תביעה כספית שיש להוכיח ככל תביעה אחרת.

14. דיון בפרמטרים הנדרשים לשם פסיקת מזונות הקטינים על פי האמור לעיל, נעשה עת ידוע

כי צרכיהם של קטינים המתגוררים בבית אחד נמוכים מצרכיהם של קטינים המחלקים

שהייתם בשני בתים. שכן מטיבם של דברים, חלק מצרכיהם נרכש באופן כפול על ידי כל

אחד מההורים בשל השימוש בצרכים אלו בכל אחד מהבתים. מתוך שכן, הוערכו צרכיו של

קטין המתגורר בשני בתים בסך מינימלי של 2,250 ₪ - 2,500 ₪ **אכן. אלו הצרכים**

המלאים. רק מעל גיל 6 כמובן. (ראו: רמ"ש (תל אביב) 51912-03-21 א.נ' נ' ס.כ.ג.

(27.4.2021); עמ"ש מחוזי (מרכז) 65692-11-19 ד. ס' נ' ל. צ. ס (22.9.2020) ועמ"ש (מרכז)

59188-10-18 נ. נ' נ. (25.10.2018).

זמני שהות:

15. בבית הדין הרבני האזורי אשקלון ניתנו שתי החלטות מרכזיות הנוגעות להסדרי השהות של הקטינים.

הראשונה - ניתנה ביום 30/06/2025 במסגרת אישור הסכם גירושין, שקבע כי האב יאסוף

את הילדים ממסדות החינוך בימי שני ויחזירם למחרת בבוקר, לצד לינה נוספת באמצע

השבוע לסירוגין (בימי רביעי או חמישי), וכן לינה אחת לשבועיים בסופי שבוע מיום שישי

ועד ליום ראשון בבוקר.

באותו הסכם נקבע גם כי באין מסגרות חינוך בחגים ובחופשות, האב יאסוף את הקטינים

מבית האם בשעה 9:00 וישיבם למחרת בשעה 09:00.

השנייה - פסק דין שניתן ביום 08/01/2026, אשר אימץ המלצות שפורטו בתסקיר שהוגש

ביום 01/01/2026 ובעדכון המתקן שלו מיום 05/01/2026.

פסק דין זה אישר מעבר להסדר של "משמורת" משותפת **ברבני עדיין מדברים במונחים**

של "משמורת". חבל. נקווה שבעתיד גם לשם יגיע השינוי המבורך. שוויונית בין שני

ההורים, לפיו זמני השהות והלינות מחולקים באופן קבוע על פני מחזוריות של שבועיים

במסגרת זו, חלוקת הלינות והאיסוף מהמסגרות החינוכיות מתבצעת לסירוגין בין האם

לאב בהתאם לטבלה המפורטת שנקבעה בתסקיר.

בנוסף נקבעה חלוקה שוויונית של חגים וחופשים.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 9138-04-25 ס. נ' ס.
תלה"מ 31689-04-25 ס. נ' ס.

מכאן כי זמני השהות של הקטינים אצל הוריהם מתקיימים בחלוקה של 50/50. **זמני**
שהות שווים. 7/7. יפה. אז אין דלתא לחישוב המזונות. נשאר לבדוק את שכר
ההורים.

מדור ואחזקת הבית:

16. כאמור, וכפי דיווח שהוגש לתיק הקשור, דירת מגורי הצדדים נמכרה כך שהאישה רכשה את חלקו של האיש, בהתאם לתמורה של 2.1 מיליון ₪. בית הדין הרבני הנכבד הורה על הפקת הסכום שבמחלוקת בקופת בית המשפט ולכן טענות הצדדים הנוגעות לתשלום רכיב המשכנתא אינן עוד רלוונטיות. ככל והמשכנתא נותרה כרובצת על הנכס ומשולמת על ידי האם, הדבר לא נטען בבהירות ולא הוגשו מסמכים בעניין.

17. **האם** מתגוררת בנכס הנ"ל, דירת 5 חדרים, יחד עם שני הקטינים, בו מנהלת (בתוך חדר אחד בדירה) את עסקה העצמאי **זה חשוב. יש כאן 2 ילדים. דירת 5 חדרים. החדר הנוסף בו יש לאם עסק לא צריך להיכנס לחישוב המדור!**

18. האם לטענתה משלמת הוצאות הדירה: ארנונה, חשמל, מים, ועד בית, אינטרנט וטלוויזיה, בסכום כולל של כ-2,229 ש"ח בחודש. האם דורשת לחייב את האב לשלם עבור מדור הקטינים והוצאותיו סכום חודשי של 2,611.64 ש"ח (סכום המורכב מהוצאת משכנתא בסך 4,300 ₪, ביטוח משכנתא בסך 86.50 ₪, ביטוח דירה בסך 55.60 ₪, ועד בית בסך 350 ₪, ארנונה בסך 827 ₪, מים בסך 100 ₪, חשמל בסך 600 ₪, וטלוויזיה ואינטרנט בסך 210 ₪).

19. **האב, החל מאוגוסט 2025, שכר דירת מגורים נפרדת (בת 2 חדרים וסלון כנראה 2 הילדים בחדר אחד. אין עם זה שום בעיה כמובן), בגינה משלם דמי שכירות חודשיים של 3,800 ₪, ועד בית בסך 250-350 ש"ח, והוצאות אחזקת דירה שוטפות של כ-1,300 עד 2,000 ש"ח בחודש.**

20. האב מוסיף ודורש לחייב את האם לשלם לו דמי שימוש ראויים עבור חלקו בדירה המשותפת מאז שנאלץ לעזוב אותה (פברואר 2025) ועד למכירתה בפועל, בסכום של 2,500 ש"ח בחודש (או לפחות בגובה מחצית המשכנתא בסך 2,200 ש"ח).

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 9138-04-25 ס. נ' ס.

תלה"מ 31689-04-25 ס. נ' ס.

1 כבר עתה יאמר כי תובענה למזונות אינה האכסניה לברר כל טענה בנוגע לרכוש הצדדים,

2 כולל טענה בדבר דמי שימוש ראויים. **יפה**

3
4 21. במקרה שלפני הקטינים מתגוררים בשני בתים, ואין מקום לבחון חיוב המדור באופן

5 אוטומטי לפי מלוא שכר הדירה שמשלם כל הורה בפועל, בייחוד במקרה בו לא ברורה

6 הוצאה זו עד תום בעניינה של האם אשר נדמה והתבססה על הוצאת המשכנתא טרם

7 רכישת הנכס על ידה.

8 לפיכך יש להעריך תחילה מהי עלות מדור סבירה עבור הקטינים, ולאחר מכן לחלקה לפי

9 יחס זמני השהות ויחס ההכנסות. עיקרון זה נועד למנוע מצב שבו הורה יבחר מדור יקר או

10 יזקוף לצורכי הקטינים הוצאה שאינה משמשת אותם במלואה. **יפה. כל הכבוד!**

11 אפנה לכך שהצדדים לא הגישו ראיות המעידות ומבססות מה הוא הסכום הסביר לדמי

12 מדור בסביבת מגוריהם.

13 22. כאשר האם מפעילה עסק קוסמטיקה מתוך הדירה, יש להניח כי מלוא שכר הדירה אינו

14 משמש למגורי הקטינים ובהתאם יש לבדוד את החלק היחסי של הדירה המשמש לפעילות

15 העסקית ולהפחיתו מהעלות שעל בסיסה יחושב המדור, הואיל והוצאה זו אינה נדרשת

16 לצורכי הקטינים. **יפה**

17 בעניינינו אין מחלוקת כי חדר אחד בדירה משמש לעסקה של האם כאשר האם לא הציגה

18 מלוא הראיות הנוגעות להיקף הפעילות העסקית, השימוש המקביל בו לצורכי הילדים, אם

19 ישנו וכיוצא בזה.

20 23. מכלל האמור עולה כי האב נושא בהוצאות מדור בסכום של 3,800 ₪ וההוצאה של האם

21 אינה ידועה באופן ברור ולא הוכחה נכון למועד בו נרכשה הדירה על ידה וכן מחייבת מענה

22 לסוגיית השימוש בנכס בעבור עסקה העצמאי - לכן מצאתי לקבוע כי שכר הדירה/תשלום

23 בעבור מדור יעמדו על סכום של 3,800 ₪ עבור כל אחד מההורים. הואיל ועניין לנו בשני

24 קטינים שווי שיעור המדור בעבורם, 40%, יעמוד על 1,520 ₪.

25
26 **יפה. ואציין שזה לא סכום התשלום עבור המדור! זה סכום עלות המדור של**

27 **הילדים. עכשיו יש לחשב כמה ישלם כל אחד מההורים.**

28
29 **בהרבה אתרים של עו"ד למשפחה עדיין רשום רק החלק של 30%, 40% ו-50%,**

30 **ללא הסבר שזה רק סכום עלות מדור הילדים לפני החישוב כמה ישלם כל הורה.**

31 **מטעה את ההורים.**

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 9138-04-25 ס. נ' ס.
תלה"מ 31689-04-25 ס. נ' ס.

הכנסות הצדדים:

24. הכנסות האב – האב מכחיש קבלת כספים מעבר למוצהר בתלוש השכר וכלל והתקבלו היו אלו לצורך עזרה כלכלית משפחתית נקודתית או הלוואה שנרשמה כדין בספרי החברה בעקבות משבר הגירושין.

האב ציין כי פוטר מעבודתו עקב צמצומים ורה-ארגון בחברה (היה באבטלה מספר חודשים וקיבל דמי אבטלה), ורק לאחרונה גויס מחדש כסוכן מכירות באותם תנאי שכר בסיסיים. בעדותו סיפר שלאחר פיטוריו היה רשום בלשכת התעסוקה לצורך קבלת דמי אבטלה. הוא אישר כי הוא צפוי לחזור לחברה של א.ב. כסוכן מכירות. הוא הסביר ששכר סוכן המכירות מבוסס על שכר יסוד ופרמיות, אך הובטח לו כי שכרו יישמר.

25. האב מכחיש הכנסה נוספת, כולל נהיגה במונית וטוען כי "זרק את המונית" לפני כ-6 שנים ומאז לא "נגע" במונית או באוטובוס ואינו מרוויח מכך דבר וכפי עדותו: "לא נכון. כשהיינו ביחד לפני 6 שנים זרקתי את המונית והלכתי לעבוד במקום אחר כי המקצוע לא מתאים לי. מאז לא נגעתי במונית".

26. האב טוען כי הכנסתו אינה מספיקה לכלכלה החודשית, נאלץ ליטול הלוואות כבדות מהבנק וממעסיקו (החזר חודשי של 900 ש"ח) ונמצא בגירעון קבוע הלוואות, אשר במרבית המקרים הן לטווח קצר, לרוב, ובצדק, לא נחשבות בחישוב הכנסה פנויה.

27. לגבי הכנסות האב, טענה האם, כי פיטוריו היו פיקטיביים ומתוכננים מראש כדי להציג מצג שווא של ירידה בהכנסות לצורך הפחתת המזונות. בפועל, מיד לאחר דיון ההוכחות הוא שב לעבוד אצל אותו מעסיק כסוכן מכירות – תפקיד בעל פוטנציאל השתכרות גבוה בהרבה המבוסס על עמלות ופרמיות. וכן, הוא נהנה מרכב צמוד מהעבודה. (בעניין זה לא הוצגה כל ראיה ולמצער כזו המעידה על קבלת הטבה בגין כך).

האם טוענת כי לאב יש רישיון למונית ולאוטובוס, וכי הוא עובד כנהג מונית בשעות הערב (עבודה שנייה באמצעות מוניות השייכות להוריו) ומרוויח מכך סכומים משמעותיים במזומן (כ-2,000 ש"ח ללילה לטענתה בעבר) אותם העלים מבית המשפט.

28. האב הגיש, לביסוס טענותיו תלושי שכר של האב ממשיך שנים אחורה. (לרבות שנת 2024 ו-2025), אישור סיום עבודה/פיטורין (נספח 3) מסמך רשמי המעיד על הפסקת עבודתו במחסן לפרק זמן מסוים, דו"ח רשות המיסים / שומת מס (נספח ג' / 4) שומת מס של האם משנת 2020 המציגה מחזור עסקאות/הכנסות מוצהר של כ-101,000 ש"ח באותה שנה,

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 9138-04-25 ס. נ' ס.
תלה"מ 31689-04-25 ס. נ' ס.

הסכם הלוואת מעסיק הסכם הלוואה פורמלי שנערך בינו לבין חברת "ב. שיווק מזון" (המעסיק א.ב.) למימון הוצאות המשפט והמחיה שלו וצילומי אימונים ורשתות חברתיות: תמונות וסרטונים של האם מתאמנת ומרימה משקולות כבדות במועדון קרוספיט, כהוכחה לכך שאין פגיעה בכושר השתכרותה או מגבלה פיזית אמיתית אופס...

29. מר א.ב. , נשוי לאחותה של האם (ה.) ומנהל חברת "ב' יבוא ושיווק בע"מ", היה ועודנו מעסיקו של האב, העיד כעד מפתח מטעם האב. לדבריו האב עבד אצלו במשך כ-5-6 שנים כמנהל מחסן (יד ימינו ואחראי על המלקטים וקבלת סחורה). שכרו התחיל מ-7,000-8,000 ש"ח ועלה בהדרגה עד לתקרת שכר של 10,000 ש"ח נטו בחודש. בעדותו הכחיש בתוקף כי שילם לאב תוספת קבועה של 1,000 ש"ח במזומן מעבר לתלוש. הוא הסביר כי החברה העניקה לאב עזרה כלכלית משפחתית והלוואות מתועדות שנרשמו כדין בספרי הנהלת החשבונות (כרטיס חו"ז מנוהל).

באשר לפיטורי האב העיד כי פיטר את האב בינואר 2026 בעקבות שינוי ארגוני – המעבר של החברה למחסן לוגיסטי חיצוני ("overseas"). עוד סיפר כי ממש ביום שישי שלפני הדיון התפטר סוכן המכירות שלו, ולכן הוא מחזיר את האב לעבודה באופן מיידי כסוכן מכירות, באותם תנאים של 10,000 ש"ח נטו (בסיס + עמלות).

לדברי העד:

"...הוא התחיל בראשית דרכו במשכורת של 7,000 8,000 שקל, לאחר מכן היא עלתה בהדרגה ..ב-01/2019, כן. 19 20 21 22 23 ...ב-01/20-01, לא 19, 01/01/2020...התחיל ב-7,000 8,000 שקל, ראיתי שבהסכם כתוב 8,000 אז אולי אני לא זייקתי לגבי ה-7,000...כי ככה זכרתי, אבל זה עלה באופן הדרגתי לשיא של 10,000 שקל. ...במסגרת החברה היו שתי הלוואות למ.ס. , בפן האישי הייתה בהחלטה משותפת שלי ושל אשתי עזרה לא פעם בהקשר של מ.ס. . ..אחרי ש.מ.ס. וע.ס. , ..אבל אחרי ש.ע.ס. עשתה את מה שעשתה ומ.ס. תפס אותה על חם, היא למעשה חדלה לתפקד לפרק זמן של כמה חודשים, והיה לחץ נוראי מבחינת המשפחה....כתוצאה מזה הם הגיעו למצב שהם נלחצו כלכלית ואני ואשתי מצאנו לנכון לעזור למ.ס. וכל מה שסייעתי להם לאורך כל התקופה זה אך ורק בגלל ע.ס. וכמובן שמערכת היחסים הלכה והתהדקה עם מ.ס."

עוד הוסיף והעיד כי כל עזרה מעבר לאמור ניתנה בצורה של הלוואה ולדבריו חתם עם האב על הסכם הלוואה בגובה של עד 85,000 ש"ח למימון ההליכים המשפטיים, ומתוכם ניצל האב בפועל סכום של 78,756 ש"ח שטרם החזיר.

העד, בשל היכרותו האישית עם הצדדים, העיד בנוסף על אופי היחסים וכן על מסירותו של האב לילדיו וההוצאות הכלכליות בהם הוא נושא.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 9138-04-25 ס. נ' ס.

תלה"מ 31689-04-25 ס. נ' ס.

30. האם בעדותה סיפרה שהאיש מחזיק ברישיון למונית ולאוטובוס, משפחתו מחזיקה במוניות וכי ראתה אותו במו עיניה מספר פעמים נוסע על מונית עם נוסעים בשעות הערב (בסביבות 19:00–20:00), כולל שבועיים לפני הדיון, וכי הוא מפיק מכך רווחים שחורים שאינם מדווחים (כ-2,000 ש"ח ללילה בעבר).

ראיות על כך לא הוצגו ואף האם העידה: "אין לי הוכחה שהוא עובד במונית. אני ראיתי אותו" (פרוטוקול דיון מיום 26.06.2025, עמוד 1, שורות 1-2).

31. בכל הנוגע להכנסותיו של האב מעבודתו אצל מר ב. מצאתי כי עדותו אמינה ולא הוכח כי מעבר לשכר המתקבל בהתאם לתלושי השכר מתקבל שכר נוסף, שלא מתועד בספרים. עדותו של העד היתה אמינה עליי. הוא לא ניסה להגזים ולא ביקש להאדיר או להקטין מי מהצדדים. העד עשה רושם אמין וכמי שמבקש לסייע לצדדים ומבקש להנמיך את הלהבות. מעדותו ניתן להבין כי האב נטל כספי הלוואה אשר מתועדים בספרי החברה, אף אם התאריך אינו תואם את המועדים הפרטניים של העברת הכספים, מצאתי כי הם משקפים את המציאות.

לפיכך אני קובעת כי הכנסתו של האיש משכר עבודה עומדת על 10,000 ₪ נטו לאחר ניכוי מיסים.

32. האשה לא הצליחה להראות כי לאיש הכנסות נוספות, בגינם מקבל האב שכר ולא הציגה כל ראיות כי כאלו היו בעבר הרלוונטי. עם זאת האב אינו מכחיש כי לו רשיונות מתאימים, בהם עשה שימוש לפני מספר שנים טרם החל לעבוד בעבודתו אצל המעסיק הנוכחי, שם לו פוטנציאל להגדיל הכנסתו, בתפקידו החדש.

מכלל האמור, עת לאב שכר בסיסי אשר טרם מגלם את פוטנציאל ההשתכרות, נוכח אופי העבודה ועת בידיו כישורים נוספים אותם יוכל להוציא אל הפועל, גם בהינתן זמני השהות עם הקטינים, אני קובעת כי הכנסת האב, לצורכי ההכרעה שלפני עומדת על השכר הממוצע במשק 15,218 ₪ ברוטו ונטו בניכוי תשלומי החובה, תוך התייחסות לנקודות הזיכוי, סך של 14,100 ₪.

סוף דבר הואיל ולאב הוצאה של 3,800 ₪ בעבור די מדור – הכנסתו הפנויה 10,300 ₪.

33. **הכנסות האם** – האם טוענת כי היא משתכרת שכר נמוך מאוד, העומד על כ-3,500 ש"ח ברוטו בחודש (בממוצע כ-3,416 ₪), עובדת עצמאית מהבית בתחום בו עוסקת מזה 11-12 שנים, למדה קורס קעקועים ואיפור ערב כדי לנסות להגדיל את הכנסתה, אך אינה עוסקת בכך בשגרה והדבר היווה ניסיון נקודתי בלבד.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 9138-04-25 ס. נ' ס.
תלה"מ 31689-04-25 ס. נ' ס.

האם העידה כי היא עובדת רק בשעות הבוקר (מ-9:00 עד 13:00) כשהקטינים במסגרות, שכן היא חייבת לאסוף אותם ב-13:30 ואין להם צהרון. היא מקבלת כ-2-3 לקוחות ביום ללק ג'ל (בעלות של 120 ש"ח ללקוחה). באשר לתחום האיפור והקעקועים העידה כי עברה קורסים כדי למנף את העסק, אך בפועל תחום האיפור אינו פעיל (אין ביקוש והשוק רווי) והיא מבצעת רק קעקועים קטנים בודדים (מינימום של 150 ש"ח לקעקוע) בעיקר לחברות לצורך תרגול, ואינה מתפרנסת מכך בשוטף. האם אישרה שהיא מקבלת תשלומים במזומן ובאפליקציית ביט, אך לטענתה מוציאה קבלות מסודרות ומעבירה את כולן לרואה החשבון שלה שמדווח לרשויות כחוק. היא הכחישה שיש לה קופת מזומנים מוסתרת בבית למעט קופסה רגילה לעודף שוטף.

עוד העידה כי הוריה מעבירים לה מדי חודש בין 4,000 ל-5,000 ש"ח באמצעות העברות בנקאיות ישירות כדי שתוכל להתקיים ולכלכל את הילדים. **חשוב להמשך.**

האם הוסיפה והעידה כי לה הגבלה רפואית, סובלת מכאבים עזים שהקרינו לראשה ולאחרונה אובחנו בבדיקת CT כפריצות דיסק צוואריות קשות, המונעות ממנה פיזית לעבוד שעות ארוכות או לשבת כמזכירה במשרד. (טענות אלו הועלו לראשונה במהלך הדיון לשמיעת הראיות ובסיכומים. ראה דיון בהמשך).

34. אם כן, לדברי האם, אינה יכולה לעבוד שעות נוספות או לצאת לעבוד כשכירה ממספר טעמים: היותה הורה מרכזי הנותן מענה לקטינים החל משעות הצהריים (הוצאה מהמסגרות ב-13:30), במיוחד לאחר שהוציאה אותם מהצהרון בשל קשיים רגשיים של הקטין ט.. היותה סובלת מבעיות רפואיות קשות בעמוד השדרה (פריצות דיסק צוואריות קשות ויישור של עמוד השדרה) המונעות ממנה ישיבה ממושכת וכיפוף של הראש בעבודה. הואיל והיא מצויה בקריסה כלכלית ונתמכת דרך קבע בהוריה (ובפרט באביה) המעבירים לה מדי חודש סכומים של בין 4,000 ל-5,000 ש"ח כדי "לסיים את החודש".

35. לגבי הכנסות האם טען האב, כי היא מציגה מצג שווא של עוני לצורך ההליך המשפטי וקבלת סיוע משפטי חינם. לטענתו, היא מנהלת עסק רווחי מאוד של לק-ג'ל, פדיקור וקעקועים, מקבלת את מרבית הכנסותיה במזומן ובאפליקציות (ביט/פייבוקס) ואינה מדווחת עליהן לרשויות המס. להערכתו הכנסתה האמיתית כ-15,000 ש"ח בחודש (בעבר טען כי בתקופת הנישואין הרוויחה בין 13,000 ל-16,000 ש"ח). הוא מציין כי הוכח שבשנת 2020 דיווחה על הכנסה של 101,000 ש"ח.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 9138-04-25 ס. נ' ס.

תלה"מ 31689-04-25 ס. נ' ס.

1 בעדותו סיפר כי האם הייתה מרוויחה "ערימות של כסף" במזומן מדי יום. לטענתו, היא
2 הייתה אוספת את הכסף בקופה צדדית ובסוף כל יום מעבירה את כל המזומנים לתיק קטן
3 שחור שהונח דרך קבע מצד ימין של המיטה שלהם, מבלי להפקיד את הכספים בחשבון
4 המשותף ומבלי לדווח עליהם.

5
6 בעדותו סיפר שבתקופת מגוריהם המשותפים היא הייתה עובדת "חזק מאוד" ומקבלת כ-
7 7-14 לקוחות ביום (למעט ימי שישי ושבת), כאשר עלות כל לקוחה עמדה על כ-120-140
8 ש"ח. הוא שלל את הטענה שהיא לא יכלה לעבוד בשל הטיפול בילדים, וטען כי הוא זה
9 שתפקד כ"אבא ואמא" והיה צמוד לילדים בזמן שהיא עבדה וניהלה את העסק שלה.

10
11 האב טוען כי האם מנהלת אורח חיים ראוותני (חופשות תכופות בחו"ל ובארץ, טיפוח אישי
12 יקר, אימוני קרוספיט, החלקה בשיער) ואף רכשה את חלקו בדירה המשותפת בכינוס
13 נכסים – מה שמעיד על נזילות כלכלית גבוהה ויכולת השתכרות שאינה מנוצלת במלואה
14 (לטענתו היא עובדת רק "שעתיים וחצי ביום").

15 האב מכחיש את טענותיה לכאבי צוואר המגבילים אותה בעבודה, ומציג כראיה לכך שהיא
16 מתאמנת בקביעות בקרוספיט ומרימה משקולות כבדות ללא קושי.

17
18 36. האם הגישה מסמכים שונים לביסוס טענותיה, כולל אישור רואה חשבון (נספח ד') מכתב
19 מאת ר"ח אריאל חגאי מיום 12.2.2025, המאשר כי מחזור הכנסותיה של האם לשנת 2024
20 עמד על 40,990 ש"ח (ממוצע של כ-3,416 ש"ח לחודש), אסמכתאות על העברות בנקאיות
21 (נספח ג'): תדפיסים המעידים על העברות כספיות חודשיות קבועות מאביה של האם
22 לחשבונה כדי לתמוך בה כלכלית, דפי חשבון בנק וכרטיסי אשראי: פירוט כרטיס אשראי
23 ותדפיסי עו"ש משותפים ואישיים (לרבות בנק פועלים ובנק דיסקונט) ומסמכים רפואיים
24 (בשלב הראיות): תיעוד רפואי המעיד על פריצת דיסק צווארית קשה ויישור עמוד השדרה
25 המקשים על עבודה בישיבה רצופה.

26 37. העד א.ב., העיד כי לאורך כל שנות הנישואין "היה ידוע בפורומים המשפחתיים" כי האם
27 מרוויחה הרבה יותר מהאב ואף נהגה להתגאות בכך. האב עצמו אישר לו בשיחות אישיות
28 שהיא מרוויחה אלפי שקלים מעליו.

29 תיאר את האם כאישה מוכשרת מאוד המציעה מגוון רחב של שירותים: ציפורניים, לק ג'ל,
30 פדיקור, מניקור, איפור מקצועי וקעקועים.

31 עוד השווה העד את עסק של האם לעסק של אשתו (אחותה של האם) העובדת מהבית
32 בתחום הגבות והאיפור הקבוע וזאת רק חצאי ימי עבודה בשבוע ומגיעה למחזור הכנסות
33 של 25,000 עד 30,000 ש"ח בחודש. לטענתו, פוטנציאל ההשתכרות של האם גבוה עוד יותר
34 בשל מגוון השירותים הרחב שהיא מציעה.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 9138-04-25 ס. נ' ס.
תלה"מ 31689-04-25 ס. נ' ס.

38. כאמור, האם במסגרת סיכומיה ביקשה להסתמך על ממצאי בדיקת C.T שעברה בסמוך למועד דיון ההוכחות הקובעים באופן חד משמעי כי היא סובלת מ"פריצות דיסק צוואריות קשות", המגבילות אותה בתפקוד היומיומי ובפרט בעבודתה כמניקוריסטית הדורשת ישיבה ממושכת.

39. האב הגיש בקשה להוצאת המסמכים הרפואיים מסיכומי האם והוצאתם מהתיק, בטענה כי מדובר בהרחבת חזית אסורה, עת אלו לא נכללו בתיק המוצגים המקורי ובקשת בא כוחה של האם להגישם בשלב הראיות נדחתה על ידי בית המשפט, ולכן לא ניתן לצרפם לסיכומים כ"מקצה שיפורים". יש להבהיר כי כבר במעמד הדיון התנגדה באת כוח האב לטענות האם ולכל שינוי או הרחבת חזית.

40. המסמכים שהוגשו עוסקים בתקופה שלאחר מועד הקרע וכחודשיים לפני מועד ההוכחות שהתקיים. מסמכים אלו לא הוגשו לתיק מבעוד מועד אלא במעמד דיון ההוכחות אז ביקשה האישה להציגם כראיה למגבלה בכושר העבודה ובקשתה נדחתה.

41. כידוע נקודת המוצא היא שעל בעל דין להגיש את ראיותיו במרוכז ובמועד שנקבע, ולא להציג ראיות חדשות לראשונה במהלך דיון ההוכחות. בחינת שלב ההליך והמועד בו נודע לאישה על הראיה מעלים כי ניתן היה וצריך היה לעתור מבעוד מועד להגשת הראיות ואלו היו ברשותה קודם למועד הדיון ולמצער ידעה כי עתידים להתקבל. האישורים היו בידי האישה או לכל הפחות נוצרו כחודשיים לפני דיון ההוכחות. הסבר מניח את הדעת מדוע לא הוגשו קודם לכן, מדוע יש לאפשר קבלתן תוך אפשרות של גרימת נזק לצד השני, לא ניתן. (ראו: רע"א 1982/22 פלוני נ' בית חולים העמק (19.6.2022) ות"א (מחוזי מרכז) -38068-06-20 סימון שמעון אהרון נ' כפר רות (23.7.2024)).

המסקנה הנגזרת היא שהגשת האישורים במהלך דיון ההוכחות או במסגרת הסיכומים, ללא בקשה מוקדמת לצירוף ראיה וללא גילוי מוקדם, מציבה את האישה בפני מכשול דיוני ממשי, שכן עלולה קבלתם לחייב את האיש לבדוק את המסמכים, לאסוף חומר רפואי נגדי, לבקש חקירת גורמים רפואיים או להגיש חוות דעת משלימה. בכך עלולה להיפגע יכולתו להתגונן.

42. בנוסף עסקינן בשאלה שברפואה קרי האם מבקשת כי מומחה יעיד על חוסר יכולתה לעסוק בתחום עיסוקה מזה שנים ומכאן כי כושר עבודתה נפגע. טענה זו ושאלה זו מחייבת חוות דעת מומחה שניתן לחקור אותו, ולא באמצעות מסמכים רפואיים שאינם נתמכים בעדות או בחוות דעת מתאימה.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 9138-04-25 ס. נ' ס.

תלה"מ 31689-04-25 ס. נ' ס.

לכן, אף אם לא אורה על הוצאת המסמכים מהתיק, מוטל ספק בדבר משקלם. אטעים כי לא עלתה במסגרת התובענה וההליך כל טענה כי לאישה מגבלה רפואית כלשהיא או התחלתה של כזו, קרי כי בפיה הייתה טענה כי כבר במהלך המועדים הרלוונטיים לבחינת כושר השתכרותה, זו נפגשה.

43. מכלל האמור עולה כי אין בידי האישה ממצא רפואי המוכיח מצב רפואי או כושר השתכרות נכון למועד הרלוונטי הנבחן, העומד בדרישות הדין.

לאמור יש להוסיף שהעובדה שבעבר ייתכן והאישה עבדה ואף השתכרה שכר גבוה יש בה כדי לערער על הטענה לאובדן מוחלט של כושר עבודה.

מכלל האמור אני קובעת כי המסמכים יוצאו מהתיק ולא ישמשו ראיה במסגרת הכרעתי.

44. ובחזרה לשאלת הכנסתה של האישה – ידוע כי אין בית המשפט כבול בהכרעתו להכנסה המדווחת במסמכים ככזו המשקפת את היכולת הכלכלית האמיתית של בעל הדין, עת יש וניתן לבחון הכנסה בפועל, הכנסה פוטנציאלית, נכסים ומקורות נוספים.

לצורך ההכרעה הנדרשת, יש לבחון את היכולת למצות כישורים ולהגדיל הכנסה, כולל רכוש. לכן יש לבחון האם הנתונים המוצגים מתיישבים עם מקצועו של בעל הדין, כישוריו, היקף פעילותו, רמת חייו, רכושו וההתנהלות הכלכלית הכוללת. בהתאם בית משפט רשאי לקבוע לבעל דין הכנסה פוטנציאלית כאשר קיימת אינדיקציה לכך שהוא אינו ממצה את יכולת ההשתכרות שלו. במסגרת זו ניתן לבחון, בין היתר, גיל, מקצוע, הכשרה, ניסיון, עבר תעסוקתי, מוניטין, היקף העבודה, הכנסה נטו, שעות עבודה נוספות, רכוש והאופן שבו נוהלה כלכלת המשפחה.

45. בכל הנוגע לעיסוק ספציפי וייחודי, על האם להראות נתונים קונקרטיים המתאימים לאותו מקצוע, כגון: מספר לקוחות, היקף הפעילות, מחירים, מספר ימי ושעות עבודה, תשלומים שהתקבלו, תנועות בחשבון, רכישות עסקיות, פרסום, שימוש בציד, דיווחים קודמים ורמת החיים בפועל. ככל שהפער בין ההכנסה המוצגת לבין ההכנסה הנטענת גבוה יותר, כך נדרשת זהירות ראייתית גדולה יותר. (ראו: עמ"ש (מחוזי חי') 28488-09-19 ב' נ' ב' (ניתן ביום 12.3.2020 - פורסם במאגרים [נבו])).

במקרה של עסק עצמאי, יש חשיבות מיוחדת להצגת מלוא התמונה: דוחות, חשבוניות בנק, סליקה, קבלות, יומן לקוחות, תשלומים לספקים, הוצאות, דיווחי מס והכנסות מכל אמצעי תשלום. ככל שמוצגים רק מסמכים המראים הכנסה נמוכה, ללא הסבר מספק לפער ביניהם

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 9138-04-25 ס. נ' ס.
תלה"מ 31689-04-25 ס. נ' ס.

לבין היקף הפעילות או רמת החיים, רשאי בית המשפט להעריך את ההכנסה מתוך מכלול הנסיבות.

46. ומהכלל אל הפרט - האם הציגה וטענה להכנסה נמוכה מעיסוקה, הגם השעות בהן עבדה או אלו שפנויות לה לעבודה, כאשר הדעת נותנת שניהול עסק עצמאי לאורך שנים בשכר שאינו נושק לשכר המינימום יוביל אדם לבחון העיסוק ולתהות האם יש מקום לשנותו, להחליפו וכיוצא זה, והכל על מנת להגדיל הכנסותיו והיקף רווחתו. האם העידה שהיא עובדת ב"תחום הציפורניים" ובשנה האחרונה החלה לעסוק גם ב"קעקועים" כדי למנף את העסק. לדבריה היא עובדת בשעות הבוקר, "מתשע עד אחת", עד לשעה שהיא מוציאה את הילדים מבית הספר. סידור זה מזה זמן רב אינו עוד רלוונטי עת הקטינים שוהים מחצית מהזמן עם אביהם ולאם פנאי רב יותר להגדיל את היקף עבודתה **אכן. יפה.** לכן עדותה כי לה "2 - 3 לקוחות ביום" אינה יכולה להתיישב עם ייתר הנתונים והנסיבות, וכך גם לא הכנסתה לפיה עלות שירותי "לק ג'ל זה 120 ₪" "קעקוע מינימום זה 150 ₪".

אציין כי חישוב פשוט של הנטען על ידי האם, אף הוא מוביל לשכר גבוה מזה הנטען על ידה, גם בחישוב על דרך הממוצע ($3 \times 120 = 360$) במכפלה של חמישה ימים וארבעה שבועות מוביל לסכום כולל של 7,200 ₪).

47. לאמור יש להוסיף כי כאמור עדותו של העד, א.ב., הייתה אמינה עלי בכל המישורים וגם באשר ליחסים האישיים שהיו בין הצדדים לבין העד ורעייתו, כך גם באשר למצבם הכלכלי של הצדדים ולפוטנציאל העסק העצמאי שמנהלת, כפי זה של רעייתו, אחותה. אפנה כי אף האשה לא הכחישה את העובדה כי קיבלה לידי מזומנים כתקבולים בעבור עבודתה ועדיין מקבלת, הגם שלדבריה תקבולים אלו מדווחים.

באשר לטענה כי הוריה מסייעים בכל חודש באלפי שקלים, אציין כי ניתן להתייחס להכנסה קבועה זו כחלק מהכנסתה של האם ואף לראותה בעזרה ככזו המגשרת על העדר מימוש הפוטנציאל ובהתאם לקבוע כי סך הכנסותיה של האם עומדים על השכר הממוצע במשק, כפי הכנסתו של האב, קרי 15,218 ₪ ברוטו ונטו בניכוי תשלומי החובה, תוך התייחסות לנקודות הזיכוי, סך של 14,100 ₪.

1. מעניין. ולהבנתי שונה 'מהרגיל' מהפסיקה שאני מכיר. לרוב עזרה מההורים לא נחשבת בחישוב שכר ההורה, והרי אין הכרח שהיא תימשך עד שהילד הקטן יגיע לגיל 18. אך כמובן שצריך לבחון כל מקרה לגופו. זהו תפקידו של השופט. כאן כבודה החליטה להתחשב בעזרה. אולי גם כי חשבה שהאם לא דוברת אמת בנושא עבודתה. במידה והאמא תבחר לערער, אני מניח שזה יהיה חלק עיקרי בערעור.

2. כבודה שכחה להוסיף לשכר האם את קצבת הילדים. חבל.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 9138-04-25 ס. נ' ס.

תלה"מ 31689-04-25 ס. נ' ס.

עוד אוסיף כי כמובא לעיל, האם רכשה את חלקו של האב בנכס, כאשר לא הוצגו ראיות שהדבר נעשה מכספי צד ג', וכי ככל וכך היה, אין מדובר במתנה וגם ליכול זו משקל ונפקות.

סוף דבר הואיל ולאם הוצאה של 3,800 ₪ בעבור די מדור – הכנסתה הפנויה 10,200 ₪.

מכלל האמור עולה כי פערי ההכנסות בין הצדדים 50/50. אז גם כאן, כמו בזמני השהות, הדלתא היא 0. האם זה אומר שלא יהיו מזונות? לא בהכרח! צריך לבדוק ששני ההורים נושאים גם בהוצאות שאינן תלויות שהות. שלא הכל נופל רק על האם (לרוב).

הוצאות וצרכי הקטינים:

48. האם העריכה צורכי כל אחד מהקטינים (ע. וט.) בסך של 2,510 ₪ לחודש (סה"כ 5,020 ₪ לשניהם), הכוללים כלכלה ומכולת (1,500 ₪), ביגוד והנעלה (400 ₪), קופת חולים (50 ₪), פנאי ותרבות (400 ₪), תספורת (60 ₪), דמי כיס (100 ₪) ובחלק מהמסמכים גם קו טלפון (50 ₪). בנוסף, היא עותרת לחייב את האב ב-70% מהוצאות החינוך והרפואה החריגות של הקטינים.

להוכחת ההוצאות, הגישה האם הרצאת פרטים ואסמכתאות על הוצאות, לגביהן ציינתי כי עולה קושי לגזור מהן את הוצאות הקטינים בפועל, למעט בעניין החינוך. מתוך דפי פירוט הפעולות של כרטיס האשראי שמסתיים בספרות 6696 עולים דוגמאות לחיובים שונים, כגון:

עסקה ב-"מ.תחבורה" מיום 19/02/24 בסכום עסק של 474.00 ₪ (עם חיוב חודשי של 160.32 ₪).

עסקה ב-"הראל" מיום 26/11 בסכום חיוב של 133.00 ₪ (תשלום 4 מתוך 10, מתוך סכום כולל של 1331.00 ₪).

עסקה ב-"קפלן אילניס" מיום 14/02 בסכום של 38.00 ₪.

עסקה ב-"עולם הממתקים" מיום 14/02 בסכום של 45.00 ₪, ועסקה ב-"HOT BY TV NEXT" מיום 16/02 בסכום של 52 ₪.

בנוסף, במהלך דיון ההוכחות פירטה האם את ההוצאות הבאות מתוך תיק המוצגים שלה: רכישה ב-"עידן 2000" מיום 13/08.

הוצאות ב-"גלידריית לאגו" מיום 13/08 וכן מיום 08/07 וקניות ב-"גת מרקט וכאלה". הוצאה ב-"פאנקי מאנקי".

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 9138-04-25 ס. נ' ס.

תלה"מ 31689-04-25 ס. נ' ס.

תשלום עבור "שירותי בריאות" כולל טלפונים מיום 08/07 בסכום של 60 שקלים, ורכישה ב-"אורבניקה".
רכישה ב-"הוט סינמה" מיום 29/07 בסכום של 60 שקלים.
כרטיסים ל-"הוט סינמה אשקלון" בסך 59 ש"ח.
רכישות ביגוד לילדים ב-"פוקס ביג" בסכומים של 147 ש"ח ו-37 ש"ח, וכן ב-"קסטרו" בסך של 87 ש"ח.

49. האב טוען מנגד כי האם מפריזה בהוצאות עת צורכי כל קטין עומדים על סך של 750 ₪ בלבד לחודש, הכוללים מזון (500 ₪), ביגוד והנעלה (100 ₪), רפואה/קופ"ח (50 ₪) וחינוך (100 ₪). האב מוסיף ומפרט כי החל מחודש אוגוסט 2025 הוצאותיו עבור הקטינים כשהם שוהים אצלו עומדות על סך של כ-2,500 ₪ בחודש. הוצאות אלו כוללות ביגוד והנעלה בסך של כ-400 ₪, בילויים ומתקנים לילדים בסך של כ-800 ₪, ומזון ומסעדות בסך של כ-1,300 ₪.

האב הגיש מצידו הרצאת פרטים, פירוט אשראי ואסמכתאות נוספות. **זה החלק החשוב שיש מה ללמוד ממנו. באותם מקרים בהם האב אכן משלם עבור הוצאות אלו, חשוב מאוד להראות זאת לבית המשפט.**

בעדותו סיפר האב כי הוא מוציא על קניות אוכל סכום ש"נע בין 700 ל-1200" שקלים בשבוע (ולעיתים מגיע ל-1,400 שקלים).
הוא העריך את הוצאות הביגוד וההנעלה של הילדים ב"אזור ה-400 שקל בחודש" פלוס מינוס.
עבור בילויים, כגון יציאה ל-"הוט סינמה באשקלון" בכל פעם שהם אצלו, טען כי הוא מוציא 200 שקלים על כרטיסים (ולאחר מכן תיקן ל-150 שקלים) ועוד כ-100 שקלים על "פופקורן ושטויות".

בפועל האם לא הצליחה להראות כי בכל חודש הוצאות הקטינים עומדים על הסכומים הנטענים.

50. נוכח התוצאה אליה הגעתי באשר להכנסות הצדדים והכנסתם הפנוי, ונוכח זמני השהות המתקיימים אני קובעת כי אין מקום לחייב מי מהצדדים בדמי מזונות בעבור הקטינים ואני מורה כי כל הורה יישא בהוצאות הקטינים כשהם שוהים אצלו. הואיל וזו קביעתי לכאורה אינני נדרשת להכריע בשאלת גובה ההוצאות כפי טענות הצדדים, כאשר יש לציין שהתובענה הוגשה עת הקטינים שהו זמן רב יותר אצל האם ונדמה כי לא הותאמה לזמני השהות שנפסקו בסופו של יום.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 9138-04-25 ס. נ' ס.
תלה"מ 31689-04-25 ס. נ' ס.

51. עם זאת ולמען שלמות התמונה והסדר הטוב אטעים כי לו נדרשתי לקבוע צרכי הקטינים, על מנת לבחון הסכום ממנו היה לגזור חיוב מי מההורים בדמי מזונות הקטינים, בנסיבות העניין, ובשים לב לרמת החיים אותה ניהלה המשפחה ערב הפירוד ולהכנסות הצדדים, ובהתאם לטענות ההורים, יועמד הסכום עבור כל קטין על סך של 2,250 ₪ לחודש (עבור כל קטין 1,550 ₪ בגין צרכים תלויי שהות ו- 700 ₪ בגין צרכים שאינם תלויי שהות **יפה. הנה עוד פסק דין בו סכום ההוצאות עבור הצרכים שאינם תלויי שהות הוא הגיוני. סביר**), כאשר סכום זה עולה בקנה אחד עם הסכומים שנקבעו בפסיקה (ראו לעניין זה: רמ"ש (מרכז) 59188-10-18 נ. נ. (נבו, 25.10.2018); עמ"ש (חיפה) 20634-04-18 **פלוני נ' פלונית** (נבו, 07.02.2019); עמ"ש (ת"א) 12792-10-19 ע' נ' ע' נ' ע' נ' (נבו, 27.10.2020)). סכום זה נקבע לאחר בחינת טענות הצדדים, העובדה כי לא בוצעה הפרדה בין הוצאות תלויי שהות לאלו שאינן ולאחר בחינת המסמכים שהוגשו לעיוני, כולל פירוט האשראי שהוגש על ידי האם ונוכח העובדה כי הקטינים שוהים אצל כל אחד מההורים בזמנים שווים. **כבודה בעצם אומרת: כל אחד מההורים משלם עבור ההוצאות שאינן תלויות שהות, יחס השכר כאן שווה, אז כלכלית אין כאן צורך בתשלום עבור חלק זה. יפה מאוד.**

סוף דבר

52. מכלל האמור אני דוחה את תביעת האם לחייב את האב בדמי מזונות בעבור הקטינים ומקבלת את תביעת האב לקבוע כי כל הורה יישא במזונות הקטינים עת הם שוהים עימו.

53. קצבת הילדים וכל הטבה אחרת המתקבלת מהביטוח הלאומי או שתתקבל מאת הביטוח הלאומי או מכל גוף אחר, תתחלק בחלקים שווים בין ההורים ובעבור הקטינים **יפה. זה כמובן רעיוני. ההורים יצטרכו לעשות קיזוזים.**

54. אני קובעת כי האם היא ההורה המרכז בכל הנוגע לריכוז ותכלול צרכי הקטינים, מעבר לשוטפים, כאשר אין בכך לשלול את האחריות ההורית המשותפת של שני ההורים בקבלת החלטות, בגידול ובטיפול בקטינים. ריכוז זה נועד לצרכי יעילות מנהלית בלבד **מדוע? מאוד צורם ומיותר! עד כה לא נכתב דבר על בעיה בנושא. נרשם ששני ההורים קונים בגדים וכו'. אז למה זה טוב במקרה זה?**

55. בנוסף אני מורה כי הצדדים יישאו, בחלקים שווים ביניהם, בגין צרכים רפואיים מיוחדים ו/או הוצאות חריגות בגין בריאות פיזית ונפשית, שאינם כלולים ומכוסים ע"י הביטוח

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 9138-04-25 ס. נ' ס.

תלה"מ 31689-04-25 ס. נ' ס.

הרפואי וסל הבריאות והמתייחסים לבריאותו הפיסית ו/או הנפשית של הקטינים, כגון: תרופות, משקפיים, עדשות מגע, טיפולי שיניים, טיפולי אורתודנט, טיפול פסיכולוגי ו/או פסיכיאטרי, אבחונים וטיפולים בהפרעות קשב וריכוז, ואם יהיו כאלה, עד הגיעם של הקטינים לגיל 18 או עד גיוסם לצה"ל/שירות לאומי, במידה ויתגייסו, לפי המאוחר מבניהם.

56. בכל מחלוקת ביניהם בקשר להוצאה רפואית חריגה, נחיצותה והיקפה, הם יפעלו בהתאם להמלצות רופא המשפחה או הרופא המטפל, לפי העניין.

57. הצדדים יישאו בחלקים שווים ביניהם בהוצאות החינוך של הקטינים בתחילת כל שנת לימודים, לרבות אגרות, תשלומי בית ספר, דמי שכלול, השתתפות בטיולים או פעילויות מטעם בית הספר, לאחר ניכוי מענק החינוך שתקבל האם מהמוסד לביטול לאומי, או ממשרד התמ"ת, במידה ותקבל האם תמצה זכויותיה לקבלת הטבות/הנחות, ככל שישנן.

58. הצדדים יישאו בחלקים שווים ביניהם בעלות של גן/צהרון/מעון בהם יתחנכו הקטינים וזאת עד סיום כיתה ד'. חלקו של האב בתשלום הגן/צהרון/מעון ישולם יחד עם המזונות השוטפים ודין תשלום זה כדין מזונות.

59. הצדדים יישאו בחלקים שווים, במחצית עלות חוג אחד בשנה לקטין ומחצית עלותה של קייטנה בחופש הגדול בעלות מתנ"ס, וזאת בכפוף להמצאת קבלה ו/או חשבונית.

פסק דין זה מסיים את הדיון בתיק זה והמזכירות תסגור את התיק.
נוכח התוצאה שאליה הגעתי אין צו להוצאות. **למה? לעמדת כבודה האם לא בדיוק אמרה אמת. אז למה אין הוצאות?**
מתירה פרסום פסק הדין ללא פרטים מזהים.

ניתן היום, י"א תשרי תשפ"ז, 22 ספטמבר 2026, בהעדר הצדדים.

דיאנה פסו-ואגו, שופטת